

Lehrte 2011

Letošního 13.tého ročníku jednoho z největších Evropských sletů který pořádá MBC Lehrte, jsme se s naší skupinou původně ani nechtěli zúčastnit, létali jsme zde již ve dvou předchozích letech a tak jsme si v sezóně letošní chtěli dát pauzu od dlouhého cestování. Na prosby pořadatelů, že bychom při příležitosti 50-tého výročí jejich klubu, neměli chybět, jsme se nakonec rozhodli, že to přece jen ještě do třetice absolvujeme. Již v lednu a únoru tedy začalo veškeré vyřizování potřebných dokumentů umožňujících vystoupit na této akci.

V pátek ve 4:00 se tedy naše FlugzeugwerkeFokker kavalerie vydala na 800km dlouhou cestu. Na letiště jsme přijeli lehce po poledni jako první z Cirkusáků. Již od vjezdu na letiště ale byla viditelná česká vlajka-to už zde campovala česká výprava modelářů ze Zdic.

Po přivítání s již známými pořadateli, jsme začali budovat stany v předem vy-

hrazeném prostoru který nám pořadatelé po předchozí dohodě připravili. Postupně se začal sjíždět celý cirkus a tak jsme se nakonec sešli v následující sestavě: Milan, Jana, Mejdrž se synem Mirkem, Laco, Mária, Barbar, Speed, Lukáš, Zuzka, Renata, Kamil, Hrabě Knochendorf, Mário Calderon Vati, Maruška Goždálová, Bára, von Göding a Michal a Franta Cimbůrkovi. Opět jsme tedy vytvořili nejpočetnější tým. Po příjezdu

jsem tedy zaregistroval celý tým, obdržel pro všechny pásky opravňující ke vstupu a stravenky na snídani a večeři na oba dny. Poté jsme se vydali obhlédnout již známou plochu, kde již za pátečního nepříznivého větru probíhaly certifikační lety. Zde jsme shlédli obdivuhodné pilotní výkony obou pánů Helmerů, při jejichž letech foukalo tak, že i ptáci chodili pěšky, později k večeru ale vítr trochu zeslábnul a ostatní už to měli poněkud jednoduš-

ší. Dále jsme shlédli podvečerní let opravdu obřího turbinového Rafala Thomase Rotha, který byl poháněn dvojicí turbín, každá o tahu 24kg.

Odtáhli jsme tedy některé modely do hangáru a zasedli k večerní zábavě, kde jsme mimo jiné i oslavili Kamilovy narozeniny. Sobotní ráno bylo slunečné bez větru, prostě ideální letištní den. Složili jsme naše modely a Barbaři ve spolupráci s Bárrou a Hrabětem připravili kompletní pyrotechniku. Poté jsme se vydali na snídani a na brífing. Když jsme po brífingu převezli naše modely na strojánku, zbylo na nás už jen

poslední kousek z celé dlouhé stojánky, která byla ve dvouřadu plná velkých, větších a největších modelů.

V 10:00 hodin odstartoval velkolepý program a opravdu se bylo na co dívat. Naše vystoupení bylo naplánováno na 15:30. Když tedy přišel náš čas, rozběhli jsme se na plochu připravit kulisy a pyrotechniku a následně po nastartování motorů a po zaznění prvních tónů našeho hudebního doprovodu, odstartovali do vzduchu. Pyro

odpalovala Bára s Janou, Maruška řídila letový provoz, pan Cimbůrek signalizoval začátky startů a přistání, a mladý Mirek střílel dávky poplašných nábojů z ruční plynové zbraně. První se do vzduchu odlepil hrabě se svojí E 3, bohužel v okamžiku odlepení jeho motor vypověděl službu, naštěstí motor chycípнул dostatečně brzy a tak model nestihl přeletět stromy a v pohodě přistál. Za ním už se do vzduchu vrhnul zbytek německé letky tedy já s DVII a Milan s Pfalzem. Útok jsme podnikli ve dvou a i přesto že jsme utočili v takto malé sestavě, jednalo se o nejničivější útok německých letadel v naší váleč-

né kariéře. Při jednom z náletů se podařilo zasáhnout velitelský stan na spojeneckém letišti a ten vzplál plamenem včetně dvou důstojníků, stojících poblíž stanu. Pro nás neplánovaná a zdrcující ztráta, pro německé diváky úžasná podívaná. Jen jsem se v ten moment modlil, aby nevzplanul i odpalovací pult a druhý

stan. Let jsme měli standardní, 9 modelů se prohánělo vzduchem, kouřilo a střílelo a díky omezenému prostoru letiště jsme se mnohdy potkávali v pěkně úzkých formacích, přece jen se každý snažil natlačit co nejdále od stromů lemujících dráhu. Letadla opět hořela a padala k zemi a tak se začalo pomalu přistávat. Novinkou tohoto vystoupení byl nový model Karla Lutze Barbara - Nieuport N28 který si zde odkroužil svou premiéru ve skupině. Přistání se nám všem podařilo bezvadně, Báře s Janou odpalování vyšlo na jedničku a tak tisíce diváků lemujících dráhu, postávajících na stolech a lávkách, vytvořilo tak silný aplaus, řev a pískot, až z toho šel mráz po zádech.

Za pomoci místních hasičů jsme uhasili zbytky plápolajícího stanu a proud vody definitivně rozprášil i doutnající ostatky našich figurín. Když jsme se po úklidu plochy vraceli zpět ke stojánce, celé letiště aplaudovalo ještě jednou, to opravdu zažíváme pouze tady. Poté jsme se pustili do opravy kabelů a přípravy pyrotechniky na neděli.

Kolem šesté hodiny jsme všichni vyndali z aut kuličky a vydali se s nimi na plochu, kde v 18:30 proběhl pokus o překonání světového rekordu v počtu současně letících modelů. Překonání rekord se ale nepodařilo, ale 57 současně letících modelů bylo pěkné hejno much a pro zbývající diváky i atraktivní zážitek. Problém to ale nebyl, srážek bylo jen

pár a žádný model nebyl zničen. Po odlítání této akce proběhlo hromadné sprchování cirkusácké výpravy, ovšem tentokrát již pod vlastními mobilními sprchami a tak jsme nemuseli jako v přechozích letech dělat divadlo Němcům pod hadicemi u veřejných korýtek. Po setmění nás čekala velkolepá noční show. Jako první odstartoval hezky osvětlený vrtulník a před-

váděl akrobacii, hned po něm se do noční tmy vrhnul 3m akrobat, následovaný letem vrtulníku. Tentokrát však osvětleného pouze světlometem ze země, po té odstartoval turbínou poháněný ledkami osvětlený model a třeshinkou na dortu byl vzlet cca 3m modelu, který vezl na palubě odhadem min 10kg pyroefektů a za současného odpalování na zemi byly různé světlice, rachejtle atp. odpalovány i z letícího modelu a to poměrně po docela dlouhou dobu. Celá show trvala cca 10min a tady jsem si opět musel říct, „tak něco takového jsem ještě neviděl“.

Nedělní ráno bylo trochu zamračené, se slabým větrem kolmo na dráhu. Program opět začal v 10:00 a náš start byl plánován na 12:30. Kolem 11:00 přišel slabý déšť ale program nebyl prerušen. Připravili jsme tedy opět veškeré potřebné věci a vrhli se do vzduchu tentokrát již ve třech

Němcích (vadný konektor na accu zapalování Fokkera EIII se podařilo opravit). Ke startu bohužel neodstartoval Mário, který si v sobotu zapomněl vypnout vysílač, takže jsme startovali v devíti. Ihned po první zatáčce se zastavil motor Barbarova nového Nieuporta a tak musel nouzově přeskočit stromy a přistát v protisměru, ale zvládnul to bravurně. Chvilí poté vypověděl i hraběcí motor E3 a tak musela předčasně na zem. Nedělní přistání nebyla již tak podařená jako ta sobotní ale o to atraktivnější pro diváky. Na zádech skončily postupně modely Mejdžra, Laca i Speeda. Já jsem přistával jako předposlední a na přistání mě již za potlesku diváků doprovodil Kamil. Po jeho přistání se opět vzdmula vlna potlesku a k tomu není co říct, takový tleskající

dav, to se musí zažít.

Bylo to tedy za námi, pustili jsme se do rozebírání modelů a příprav na zpáteční cestu. V 16:00 jsme šli na vyhodnocení akce a předání pohárů. Na rovinu musím říct, že jsme nějakou symbolickou cenu očekávali, ale že se nám podaří

získat **ocenění nejvyšší - Best Of Show,**

nečekal nikdo z nás. Tento rok jsme nepřijeli s ničím novým, (tedy pokud neberu neumyslné zapálení stanu). Radost jsmě

měli obrovskou, že i na akci takového rozsahu dokážeme zaujmout, Best of Show jsme získali již podruhé. Je to pro nás velkou motivací k další naší práci. Poté už jsme dobalili zbytky věcí a vydali se na zpáteční cestu. Při loučení s pořadateli mi poděkovali za skvělé ukázky a samozřejmě jsme opět dostali pozvání na příští rok.

Těšíme se na setkání s Vámi na následující akci. Do našeho plánu jsme na poslední chvíli zařadili vystoupení na MVVS Cupu v Brně, který je již následující víkend 27.8.2011.

Pro GWFC

Oblt. Iren von Göding.